

מ"ת 56785/08/23 - מדינת ישראל נגד מחמד עגל (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 56785-08-23 מדינת ישראל נ' עגל(עציר)
תיק חיצוני: 324797/2023

לפני **כבוד השופט אבי וסטרמן**
מדינת ישראל
מבקשת
נגד
מחמד עגל (עציר)
משיב

החלטה כתב האישום

1. כתב האישום שהוגש נגד המשיב הינו חריג בהיקפו, ומייחס למשיב, במסגרת 81 אישומים, עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב בצוותא והתפרצות לרכב בצוותא. כן יוחסו בנוסף, במקצת מן האישומים, עבירות של איומים, חבלה במזיד וגניבה מרכב.

לפי הנטען בכתב האישום, עמד המשיב בראש כנופיה שהתארגנה לצורך גניבת כלי רכב מתחומי מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית. במסגרת הקשר הפלילי ולשם קידומו, גייס המשיב אנשים תחתיו, אותם היה שולח לשטח ישראל במטרה לגנוב את הרכבים. לאחר שהאחרים גנבו את כלי הרכב והעבירו אותם לשטחי הרשות ולידיו של המשיב, היה האחרון מתקשר לבעלי הרכבים הגנובים ומציע להם לרכוש את כלי הרכב בחזרה בתמורה לסכומים הנעים בין 15,000 ₪ ל- 30,000 ₪. אם נענה בסירוב, היה המשיב מעביר את הרכבים לפירוק או מוכר אותם בשטחי הרשות לכל דורש ובעבור תמורה.

נטען כי לשם מימוש הקשר היה המשיב עושה שימוש במספרי טלפון שונים באמצעותם התקשר לבעלי הרכבים שנגנבו.

טענות ב"כ הצדדים

2. המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב. לעניין זה, מפנה המבקשת להודעות המתלוננים, האזנות סתר בהן נשמע לטענתה המשיב כשהוא משוחח עם המתלוננים, מחקרי תקשורת, ורכוש שנתפס אצל המשיב אשר קושר אותו לחלק מן הרכבים שנגנבו.

לעניין עילת המעצר נטען כי מדובר בפעילות עבריינית שיטתית, מסוכנת ומתוככמת, אשר בוצעה לאורך תקופה עמוד 1

ארוכה ובהיקף ניכר, בניצוחו של המשיב. אשר על כן, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

3. ב"כ המשיב טוענת כי הגשת כתב האישום לבית משפט בישראל היא נעדרת סמכות, ואף אם קיימת סמכות כזו, הרי שהפורום הנאות הוא בית המשפט הצבאי ביהודה. לגופם של דברים נטען כי אין ראיות הקושרות את המשיב לגניבת הרכבים עצמם, או לקשר בינו לבין גנבי הרכבים; כן נטען כי לא הוצגה חוות דעת כדבעי לגבי זיהוי קולו של המשיב לגבי כל רכב ורכב, ועד כה לא הועברו להגנה תקליטורי השמע. עוד נטען כי אדם אחר לגביו נטענו טענות דומות שוחרר והוגש נגדו כתב אישום בו יוחסה לו עבירה של שהייה בלתי חוקית ותו לא.

לנוכח הקושי הראייתי הנטען, בהינתן העובדה כי לא מיוחסת למשיב עבירה של שהייה בלתי חוקית, ובהיעדר עבר פלילי, טוענת ב"כ המשיב כי יש להורות על שחרורו בערובות מתאימות.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

4. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך, נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/17 רבי נ' מדינת ישראל (15.2.18)).

5. ב"כ המשיב טוענת להיעדר סמכות להגשת כתב האישום לבית משפט בישראל. מאחר וסוגיה זו כרוכה באופן הדוק בשאלת קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות, אתייחס אליה לאחר הדיון בקיומה של התשתית הראייתית הלכאורית.

6. במוקד התשתית הראייתית עליה נסמכת המבקשת מצויות האזנות סתר בהן מתועדות שיחות שנוהלו בין המתלוננים לבין אדם שהתקשר אליהם והציע להם לרכוש בחזרה את רכבם הגנוב.

המחלוקת בין הצדדים כפולה: ראשית, בנוגע לזהותו של אותו אדם, אשר המבקשת טוענת כי הוא המשיב; שנית, בנוגע למסקנה הלכאורית הנגזרת מראיה זו ומראיות נוספות, אשר קושרות את המשיב, לטענת המבקשת, לעבירות המיוחסות.

זהותו של האדם שקולו מתועד בשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר

7. המבקשת מצביעה על זיהוי קולו של המשיב באחת השיחות האמורות - שיחה 173 המכונה "שיחת העוגן" - ועל זיהוי של המשיב גם בשיחות האחרות, על פי שיחת העוגן.

עמוד 2

8. שיחה 173 מתעדת מו"מ בין אדם המכונה "אבו עלי" לבין אדם בשם מוחמד, בנוגע לסכום כסף שיקבל אבו עלי ממוחמד.

9. בחומר החקירה מזכר שכותרתו "השוואת קולות בעמדה .. למול דיסק חקירה.. " מיום 2.8.23, עליו חתומה מיכל הלפרן; במסמך צויין כי בוצעה השוואת קולות בין קולו של האדם המכונה "אבו עלי" בשיחות מספר 173, 187-190 ו- 184-185, לבין קולו של המשיב כפי שתועד במסגרת חקירתו. נמצא כי הקול הינו זהה.

10. אכן, כפי שטענה ב"כ המשיב, לא הונחה בפני בית המשפט חוות דעת המלמדת על זיהוי קולו של המשיב בכל אחד ואחד מן האישומים; עם זאת, בשלב זה בו נבחן הפוטנציאל הראייתי של חומר הראיות, די במזכר האמור, בצד זיהויו של המכונה "אבו עלי" בשיחות אחרות בהתאם לשיחת העוגן, כדי לבסס לכאורה את הטענה כי הדובר בשיחות הוא המשיב.

כפי שנקבע בפסיקה, מקומן של הטענות בעניין זה הוא התיק העיקרי ולא ההליך שבפני:

"בא-כוח העורר טען כאמור כי אין לקבל את זיהוי קולו של העורר, אשר נעשה במזכר על ידי המשקלט, רס"ר אלעד קיסוס, ללא שנערך זיהוי קול באמצעים טכנולוגיים במעבדה מתאימה. אלא שהלכה היא כי לזיהוי קול באמצעות "אוזן אדם" יינתן משקל ראייתי, אף אם זיהוי באמצעות השוואה במעבדה הוא זיהוי מדויק יותר ... כאשר טענות באשר לזיהוי קולו של נאשם, דינן להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר" (בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.18), וההפניות שם).

11. הדברים נכונים בפרט לנוכח העובדה כי בחלק מן האישומים, כפי שיפורט להלן, לא עומד הזיהוי הקולי לבדו, אלא מצטרפות אליו ראיות נוספות אשר קושרות את המשיב לביצוע השיחות.

12. בהמשך הדברים אתייחס לראיות הנוגעות לעשרה מבין האישומים אשר בנסיבות העניין, כפי שיפורט להלן, די בהם כדי לגבש תשתית ראייתית לכאורית לעבירות המיוחסות וכן עילות מעצר בעוצמה הנדרשת.

כללי - מכשירי הטלפון שנתפסו ברשות המשיב ותוצרי הפריקה, וכן מסמכים שנתפסו ברשותו

13. לפי מזכר שרשם "237" מיום 6.8.23 נעצר המשיב ביום 26.7.23 כשהוא נמצא לבדו בבאסטת אבטיחים, כשלידו שני מכשירי טלפון, אחד מהם בטעינה. בסמוך לטלפונים היה תיק שחור קטן. הטלפונים הוכנסו לתיק ונתפסו (ר' גם דו"ח פעולה מיום 26.7.23 שנרשם בידי "306").

14. ממזכר מיום 31.7.23 שרשם החוקר אחמד מג'דוב עולה כי באחד משני מכשירי הטלפון שנתפסו ברשות המשיב, אשר היו בתוכו שני כרטיסי סים, עלו שלוש שיחות בין המשיב לבין מספרי טלפון אשר שייכים לקורבנות

מהם נגנבו כלי רכב. נערך בירור עם שלושת בעלי המנויים האמורים, והם אישרו כי גנב הרכב אכן התקשר אליהם למספרי הטלפון האמורים (להלן: **המזכר מיום 31.7.23**).

במזכר נוסף שרשם החוקר (ללא תאריך, מסמך שמספרו 50 בתיק אב), צוינו תוצרי פריקת מכשיר הטלפון של המשיב, בהם שיחות טלפון נוספות שיצאו ממכשיר הטלפון שלו (להלן: **דו"ח הפריקה**).

15. לפי דו"ח פעולה שנרשם על ידי החוקר אלעד יפת ביום 26.7.23, נמצאו בתוך הפאוץ' שנתפס ברשותו של המשיב, בין היתר, מפתחות רכב, שתי המחאות וכסף מזומן. כמו כן, נמצא בארנקו מסמך של כלל חברה לביטוח. העתקים מההמחאות שנתפסו והמסמך של חברת הביטוח מצויים בחומר החקירה.

אישומים פרטניים

16. להלן אתייחס לעשרה מבין האישומים המיוחסים למשיב בכתב האישום.

א. אישום מס' 2 (פלא 321812/23, קלסר מס' 1) - המשיב, **אשר זוהה על פי שיחת העוגן**, התקשר למתלוננת ממנוי טלפון המסתיים בספרות 3974, תוך שנקב בסוג ובמספר הרישוי של הרכב הגנוב, ושאל את המתלוננת אם היא "רוצה אוטו". המתלוננת השיבה כי היא רוצה רק פריט המצוי בתוך הרכב.

כפי שעולה מהמזכר מיום 31.7.23 וממזכר הפריקה, **בפריקת מכשיר הטלפון שנתפס ברשות המשיב נמצאו ארבע שיחות יוצאות למספר הטלפון של המתלוננת.**

ב. אישום מס' 3 (פלא 320539/23, קלסר מס' 1) - המשיב, **אשר זוהה על פי שיחת העוגן**, התקשר למתלונן (בחלק מהשיחות ממנוי טלפון המסתיים בספרות 1930), שאל אותו האם גנבו לו ג'יפ מזדה, ודרש סכום של 10,000 ש"ח תמורת השבתו, אחרת יפרק אותו לחלקים. המתלונן סירב.

כפי שעולה מהמזכר מיום 31.7.23 וממזכר הפריקה, **בפריקת מכשיר הטלפון שנתפס ברשות המשיב נמצאו שיחות יוצאות למספר הטלפון של המתלונן.**

ג. אישום מס' 4 (פלא 318315/23, קלסר מס' 1) - לפי מחקרי התקשורת יצאו ביום הגניבה כ- 20 שיחות ממנוי הטלפון המסתיים בספרות 1930, למספר של המתלונן. **המשיב זוהה בחלק מהשיחות על פי שיחת העוגן**. בשיחה הראשונה ביום גניבת הרכב בבוקר, שאל את המתלונן אם רכבו נגנב, וזה ענה בשלילה (שיחה 1363); בשיחה נוספת (1365) נקב במספר הרכב, הציג עצמו כגנב, ודרש 30,000 ₪ בתמורה להחזרת הרכב. בהמשך (שיחה 1376) איים על המתלונן כי יפרק את הרכב לחלקים.

כפי שעולה מהמזכר מיום 31.7.23 וממזכר הפריקה, **בפריקת מכשיר הטלפון שנתפס ברשות המשיב נמצאו**

שיחות יוצאות למספר הטלפון של המתלונן.

ד. אישום מס' 5 (פל"א 317761/23, קלסר מס' 1) - המשיב, אשר **זוהה על פי שיחת העוגן**, התקשר לקורבן העבירה והציע לו לקבל את רכבו תמורת 10,000 ₪, וזאת שעות ספורות לאחר גניבת הרכב.

השיחה בוצעה ממספר הטלפון המסתיים בספרות 1930, **מנוי ממנו יצאו שיחות למתלוננים באישומים אחרים אשר תיעוד להם נמצא בשיחות היוצאות ממכשיר הטלפון של המשיב.**

ה. אישום מס' 8 (פלא 312039/23, קלסר מס' 1) - בחומר החקירה שני תמלילי שיחות עם המתלוננת, שיצאו מהמספר שמסתיים בספרות 1930, ובאחד מהם **זוהה המשיב על פי שיחת העוגן**. המשיב שאל את המתלוננת אם יש לה טויוטה, ואמר לה "אני גנב פה 30".

בנוסף, כפי שעולה ממזכר הפריקה, **בפריקת מכשיר הטלפון שנתפס ברשות המשיב נמצאו שיחות יוצאות למספר הטלפון עמו נוהלו שתי השיחות האמורות.**

ו. אישום מס' 13 (פל"א 304538/23, קלסר מס' 2) - המשיב, אשר **זוהה על פי שיחת העוגן**, איים בשיחת הטלפון עם המתלוננת כי יפרק את הרכב לחלקים.

השיחות בוצעו ממספר הטלפון המסתיים בספרות 1930, **מנוי ממנו יצאו שיחות למתלוננים באישומים אחרים אשר תיעוד להם נמצא בשיחות היוצאות ממכשיר הטלפון של המשיב**

ז. אישום מס' 14 (פל"א 302614/23, קלסר מס' 2) - המשיב, אשר **זוהה על פי שיחת העוגן**, התקשר למתלונן מספר שעות ספורות לאחר גניבת הרכב, נקב בסוג הרכב ובמספר הרישוי, אמר "אני גנב", ושאל את המתלונן אם הוא רוצה את הרכב שלו או שיפרק אותו לחלקים.

השיחה בוצעה ממספר הטלפון המסתיים בספרות 1930, **מנוי ממנו יצאו שיחות למתלוננים באישומים אחרים אשר תיעוד להם נמצא בשיחות היוצאות ממכשיר הטלפון של המשיב.**

ח. אישום מס' 15 (פל"א 301860/13, קלסר מס' 2) - המשיב, אשר **זוהה על פי שיחת העוגן**, התקשר למתלונן מספר שעות ספורות לאחר גניבת הרכב, נקב בסוג הרכב ובמספר הרישוי, אמר "אני גנב", ושאל את המתלונן אם הוא רוצה את הרכב שלו או שיפרק אותו לחלקים.

השיחות בוצעו ממספר הטלפון המסתיים בספרות 1930, **מנוי ממנו יצאו שיחות למתלוננים באישומים אחרים**

אשר תיעוד להם נמצא בשיחות היוצאות ממכשיר הטלפון של המשיב.

ט. אישום מס' 19 (פלא 286850/23, קלסר מס' 3) - בחומר תמלילי שיחות שנערכו בין הטלפון המסתיים בספרות 1930, לבין סוכן הביטוח אצלו מבוטח הרכב. בשניים מן התמלילים **מזוהה המשיב (המכונה בתמליל "אבו עלי") על פי שיחת העוגן**. במסגרת השיחה הראשונה, נשאל סוכן הביטוח האם יש לו רכב טויוטה תוך ש"אבו עלי" נוקב במספר הרישוי של הרכב; בהמשך התקשר המתלונן ממספר הטלפון של אמו ושוחח עם "אבו עלי", והאחרון דרש ₪ 20,000 עבור החזרת הרכב ואמר שהמתלונן צריך להביא "מישהו ערבי", אחרת, יפרקו את המכונית לחלקים. בהמשך, יצר חוקר מטעם חברת הביטוח קשר עם הטלפון של המשיב, והאחרון חזר אליו וביקש את מספר הרכב.

בנוסף, כפי שעולה ממזכר הפריקה, **בפריקת מכשיר הטלפון שנתפס ברשות המשיב נמצאו שיחות יוצאות למספר הטלפון של חוקר חברת הביטוח**.

י. אישום מס' 43 (פל"א 199039/23, קלסר מס' 5) - המתלונן באישום זה קיבל שיחת טלפון מחשוד בעל מבטא ערבי, אולם המתלונן לא הבין מה רצונו. תמליל של השיחה שנכנסה למספר הטלפון של המתלונן כחודש לאחר הגניבה מעלה כי המכונה "אבו עלי" שאל את המתלונן אם נגנב ממנו רכב מזדה 3 (סוג הרכב שנגנב), ושאל אם הוא רוצה את הרכב. בתמליל צויין כי קולו של "אבו עלי" **זהה לקולו של "אבו עלי" שזוהה בשיחת העוגן 173**.

בנוסף, **המסמך של כלל חברה לביטוח (קבלה על תשלום עבור ביטוח חובה) אשר נתפס ברשותו של המשיב, הוא על שמו של המתלונן באישום זה וצויין בו מספר הרישוי של הרכב הגנוב**.

ראיות נוספות

17. החקירה העלתה כי שתי ההמחאות שנתפסו ברשותו של המשיב היו ברכבו של המתלונן שרכבו נגנב לפי אישום מס' 11 (פל"א 307956/23, קלסר מס' 2); מזכר מיום 27.7.23. יצויין כי באישום זה לא קיבל המתלונן הצעה לקבל את רכבו תמורת תשלום.

גרסת המשיב

18. המשיב, בהודעותיו, שלל והכחיש כל קשר לביצוע העבירות. המשיב טען כי אינו מזהה את קולו בשיחות שנקלטו בהאזנת הסתר והושמעו לו (הודעתו מיום 23.8.23); כי לא התקשר למתלוננים; וכן טען כי המסמכים שנתפסו אינם קשורים אליו, והפאז' שנתפס אינו שייך לו (הודעה מיום 2.8.23 שורות 326-351).

ניתוח הראיות וסיכום

19. התייחסתי לעיל ל-10 מבין האישומים המיוחסים למשיב. בכל אחד מן האישומים **זוהה לכאורה קולו של המשיב** כמי שהתקשר למתלוננים או לגורמים אחרים הקשורים ברכב הגנוב, והציע להם לקבל את הרכב

בחזרה תמורת תשלום.

בכל אחד מן האישומים הנ"ל לא עמדה לבדה ראיית זיהוי הקול, אלא **נתמכה בראיות נוספות**: בין אם מדובר בשיחות יוצאות למספרי הטלפון של המתלוננים אשר תועדו במכשיר הטלפון שנתפס מידי המשיב; בין אם מדובר בעובדה כי השיחות למתלוננים יצאו ממנו טלפון בו עשה המשיב שימוש באישומים אחרים (עובדה שאומתה לכאורה בראיות אחרות, הכל כמפורט לעיל); ובין אם נמצאו ברשות המשיב - באחד האישומים - מסמכים הנוגעים למתלונן ולרכב הגנוב.

בנסיבות אלה, הציגה המבקשת תשתית ראייתית אשר מבססת לכאורה את זהותו של המשיב כמי שערך את שיחות הטלפון האמורות למתלוננים או לגורמים אחרים הקשורים בכלי הרכב הגנובים.

20. ומכאן למסקנה הנגזרת מן האמור לעיל. המשיב התקשר למתלוננים תוך שהוא מציע להם לקבל את רכבם בחזרה תמורת תשלום; השיחות בוצעו זמן קצר לאחר גניבת כלי הרכב (בד"כ מספר ימים או מספר שעות), באחד מן המקרים אף בטרם ידע קורבן העבירה כי רכבו נגנב; במסגרת השיחות ידע המשיב לנקוב בסוג הרכב ולעיתים גם במספר הרישוי; המשיב אף הפגין נחישות תוך שהוא מתקשר מספר פעמים, ובחלק מהמקרים איים כי אם לא ישולם הסכום על ידי המתלונן, יפורק הרכב לחלקים. בשניים מן האישומים הגיעו לידי של המשיב מסמכים אשר נמצאו בכלי הרכב הגנובים.

נכון הדבר כי המבקשת אינה טוענת שהמשיב הוא זה אשר נכנס לתחומי מדינת ישראל, התפרץ במו ידיו לכלי הרכב, הניע אותם והסיעם לתחומי האיזור. עם זאת, מעשיו של המשיב, על רקע היקפם הגדול, מלמדים לכאורה על שליטה במיזם העברייני (אף אם בצוותא עם אחרים), ועל מעורבות עמוקה במלאכת ההתפרצות והגניבה, אף אם לא בוצעה בפועל על ידו. הכל, באופן המצביע לכאורה על היותו של המשיב חלק מן מעגל הפנימי של הביצוע. כך גם לגבי העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. הגם שהראיות שהוצגו נוגעות לשלב שלאחר העברת כלי הרכב הגנובים לשטחי האיזור, הרי שהיקפן ועוצמתן מבססות לכאורה את מעורבותו של המשיב גם בשלבים מוקדמים יותר של העשייה העבריינית.

21. אכן, הראיות עליהן מתבססת המבקשת אינן ראיות ישירות. עם זאת, כפי שנקבע בפסיקה, גם בראיות נסיבתיות יש כדי להביא למעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, ובלבד שמדובר בראיות בעלות עוצמה, אשר משתלבות ומצטברות זו לזו לכדי "מסכת ראייתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה בסיום ההליך העיקרי" (בש"פ 8276/15 **דהרי נ' מדינת ישראל** (23.12.2015)); במסגרת זו, נבחנת גרסתה המפלילה של התביעה אל מול גרסת החפות המתחרה של הנאשם; על בית המשפט לבחון האם ראיות התביעה הן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה, או שקיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל (בש"פ 127/22 **מדינת ישראל נ' הייב** (6.2.2022)).

22. המשיב, כאמור, כפר בקיומן של ראיות הקושרות אותו לכאורה לביצוע שיחות הטלפון למתלוננים. כמו כן,

בחקירתו לא הציע כל הסבר חילופי המתיישב עם קיומן של ראיות אלה, מלבד ההסבר המפליל. את האפשרות לפיה מעורבותו בפרשה זו מתמצה רק לשלב שלאחר גניבת כלי הרכב, יוכל להעלות במשפטו. עם זאת, במה שנוגע לשלב זה, הניחה המבקשת תשתית ראייתית לכאורית שיש בה פוטנציאל להוכחת ביצוע העבירות שיוחסו למשיב, קרי - מעורבותו העמוקה בפרשה זו עוד מן השלבים של קשירת הקשר וגניבת כלי הרכב.

23. אשר על כן, **אני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית המבססת את העבירות המיוחסות למשיב במסגרת עשרת האישומים שפורטו לעיל.** יובהר כי אין בכך כדי ללמד על חסר ראייתי באישומים האחרים; לא מצאתי צורך לבחון אישומים נוספים לנוכח העובדה כי די בקביעה האמורה על מנת לבסס את התשתית הראייתית וכן ואת עילות המעצר בעוצמה הנדרשת, כפי שיפורט בהמשך.

סמכות טריטוריאלית

24. הגם שלא נטען כי המשיב נכנס לתחומי מדינת ישראל, הרי שבהינתן קביעתי לפיה נמצאו ראיות לכאורה כי ביצע (בצוותא עם אחרים) את העבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב והתפרצות לרכב, הרי שחל על העבירות הדין הישראלי.

זאת, מכח סעיף 12 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ובהתאם להגדרת "עבירת פנים" שבסעיף 7(א) לחוק. העבירות של גניבת רכב והתפרצות נעברו כולן או מקצתן בשטח מדינת ישראל, ולגבי קשירת הקשר, אף אם נעשתה מחוץ לתחומי המדינה, הרי שהעבירה נשוא הקשר נעברה - כולה או מקצתה - בתוך שטח ישראל.

25. ב"כ המשיב טענה כי אף אם קיימת סמכות לדון בתיק בישראל, הרי ש"הפורום הנאות" הוא בית המשפט הצבאי באיזור. בתום הדיון ניתנה לב"כ המשיב שהות על מנת להגיש השלמת טיעון בהקשר זה, על רקע פסיקה בעניין אשר טענה כי מצויה ברשותה, אולם השלמת טיעון כאמור לא הוגשה.

טענות נוספות שהעלתה ב"כ המשיב

26. ב"כ המשיב טענה שחשוד אחר בפרשה, מוחמד טאלע, הואשם בעבירה של שהיה בלתי חוקית בלבד, וכי לא היה מקום לאבחן בינו לבין המשיב.

27. בתגובה, טענה ב"כ המבקשת כי ההבחנה בין השנים נעוצה בטיב התשתית הראייתית שנאספה לגבי כל אחד מהם: בעניינו של המעורב האחר, הגם שנמצאו במכשיר הטלפון שלו תמונות של כלי רכב גנובים, לא התקיימו שיחות בינו לבין בעלי הרכבים, כך שלא ניתן היה לקשור אותו לפעילות העבריינית שהתבצעה בתוך תחומי מדינת ישראל. זאת, בשונה מן המשיב.

28. כידוע, דרך המלך להעלאת טענה של אכיפה בררנית היא במסגרת ההליך העיקרי, הגם שאין לשלול לחלוטין

את האפשרות להעלותה במסגרת הליך המעצר (בש"פ 7148/12 **כנאנה נ' מדינת ישראל**, פסקה 26 (14.10.12); בש"פ 4068/15 **מלכה נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 (22.6.2015)).

מכל מקום, גם לגופם של דברים, הסבריה של ב"כ המבקשת לא נסתרו, ויש בהם כדי להניח את הדעת בשלב זה, לצורך הליך המעצר.

29. בעניין אחר: קושי עליו עמדה ב"כ המשיב נוגע לעובדה כי החומר הגולמי, קרי - תוצרי האזנות הסתר עצמם - לא הועברו לעיונה. המבקשת הסבירה עובדה זו בהתמשכות הליכי החיסיון. עיון בתיק העיקרי מעלה כי עם הגשת כתב האישום בחודש אוגוסט ניתנה בת 60 ימים להוצאת תעודת החיסיון, ובהמשך ניתנה ארכה בת 30 ימים נוספים. זאת, על רקע היקפו הגדול של חומר החקירה, ובהמשך נוכח המצב הבטחוני. לא הובהר האם נפתרה סוגיה זו במהלך פרק הזמן אשר חלף בינתיים.

על הקושי המתעורר בהקשר זה, אשר אין להקל בו ראש, אפנה למשל להחלטה בבש"פ 6883/11 **בטיטו נ' מדינת ישראל** (2.10.11).

בנסיבות העניין, התקיים הדיון על סמך חומר הראיות אשר הועבר עד כה לעיון ההגנה. אם לאחר סיום הליכי החיסיון, וככל שיועברו חומרים נוספים, יהיו בידי ב"כ המשיב טענות נוספות בנוגע לתשתית הראייתית על רקע זה, תוכל לפנות בבקשה לעיון חוזר.

עילות מעצר

30. המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילות מעצר של מסוכנות, בשילוב של חשש המלטות מן הדין.

31. כפי שנקבע בפסיקה, גם עבירת רכוש עלולה, בנסיבות מסוימות, להקים עילת מעצר של מסוכנות לבטחון האדם ובטחון הציבור. כך, כאשר מדובר ב"עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים" (בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל (18.9.98)).

32. דומה כי בענייננו מצטברים זה לזה מרבית המאפיינים שנקבעו בעניין פרנקל: מדובר בעבירות שבוצעו באורח שיטתי, בהיקף ניכר, ותוך התארגנות עבריינית של מספר שותפים. עוצמת עילה המסוכנות - גבוהה, וזאת לנוכח היקף העבירות שביצע לכאורה המשיב, והנזק הרב שגרם. במעשיו של המשיב, אשר ניסה שוב ושוב לשכנע את קורבנות העבירות לשלם לו כספים תמורת החזרת כלי הרכב הגנובים, הפגין גם תעוזה ונחישות.

33. אכן, לחובת המשיב אין עבר פלילי. עם זאת, נתון זה מאבד מחשיבותו בהינתן היקף העבירות אותן ביצע לכאורה.

34. בנוסף, בהיותו של המשיב תושב האיזור, קמה בעניינו עילת מעצר מובנית של חשש המלטות מן הדין. העונש החמור הצפוי למשיב אם יורשע מעצים עילה זו, ומציב גם אותה ברף גבוה.

35. בנסיבות אלה, לנוכח עוצמתן הגבוהה של עילות המעצר, איני מוצא כל התכנות לבחינת שחרורו של המשיב - תושב האיזור - לחלופת מעצר, אשר לא יהיה בה כדי לתת מענה למסוכנותו ולחשש ההמלטות.

36. אשר על כן, **אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.**

החלטה זו תשמש צו מעצר.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"ד, 14 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.